

TELEFONNOTAT

vedr. spørgsmål om kommunalbestyrelsen kan delegere kompetencen til at fastsætte satser for befordringsgodtgørelse til medlemmerne til et udvalg og spørgsmål om, hvorvidt det kan besluttes at yde kommunalbestyrelsesmedlemmerne et fast antal færebilletter som befordringsgodtgørelse.

I. Medlem af Ravensborg Byråd, [redacted] har den 6. maj 1999 telefonisk forespurgt, hvorvidt satser for befordringsgodtgørelse til kommunalbestyrelsesmedlemmer kan fastsættes af et udvalg.

[redacted] har oplyst, at der er tale om, at byrådet tidligere har ydet frikort til færgerne til Femø og Fejø til byrådsmedlemmerne. Dette er nu ved en udvalgsbeslutning ændret, således at der ydes alle byrådsmedlemmer godtgørelse for 10 ture om året.

Baggrunden for [redacted]s spørgsmål er, at han og 3 andre byrådsmedlemmer bor på henholdsvis Femø og Fejø. Han mener, at de – fordi de langt oftere end de øvrige byrådsmedlemmer har brug for at rejse med færgerne i forbindelse med udførelsen af deres kommunale hverv – bliver forfordelt ved den nye ordning.

II. § 16, stk. 10 og 11, i lov om kommunernes styrelse har følgende ordlyd:

”Stk. 10. I forbindelse med deltagelse i de i stk. 1, litra a-e, nævnte møder m.v. ydes der til kommunalbestyrelsesmedlemmer

a) befordringsgodtgørelse og godtgørelse for fravær fra hjemstedet,

...

Stk. 11. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at yde de i stk. 10 nævnte godtgørelser til kommunalbestyrelsens medlemmer i forbindelse med udførelse af de i stk. 1, litra f, nævnte aktiviteter. Kommunalbestyrelsen kan endvidere beslutte at godtgøre andre udgifter, som er forbundet med kommunalbestyrelsesmedlemmernes deltagelse i de i stk. 1 nævnte møder m.v., eller beslutte at yde anden støtte i forbindelse hermed.”

Bestemmelsen i § 16, stk. 10, giver kun adgang til dækning af positive udgifter, dvs. omkostningsdækning. Dette er ikke til hinder for, at der fastsættes generelle godtgørelsessatser, når blot dette sker under hensyn til de faktiske omkostninger.

De i § 16, stk. 10, nævnte godtgørelsestyper skal ydes obligatorisk i forbindelse et kommunalbestyrelsesmedlems deltagelse i de i § 16, stk. 1, litra a-e, nævnte aktiviteter. Medlemmet har således krav på at få refunderet denne type udgifter.

Der henvises til Folketingstidende 1994/95 tillæg A, sp. 2088.

Uanset muligheden for at fastsætte generelle godtgørelsessatser kan kommunalbestyrelsen derfor ikke træffe beslutning om en begrænsning af medlemmernes krav på godtgørelse.

Indenrigsministeriet har tidligere udtalt, at loven ikke er til hinder for, at en kommune kan beslutte at stille et buskort gratis til rådighed for kommunalbestyrelsesmedlemmerne til transport til kommunale hverv inden for kommunegrænsen. Samtidig udtalte ministeriet dog, at der kan forekomme tilfælde, hvor et kommunalbestyrelsesmedlem desuagtet vil have krav på befordringsgodtgørelse, f.eks. hvis busserne ikke kører eller hvis medlemmet af helbredsmæssige årsager er afskåret fra at benytte offentlige transportmidler. Der henvises til vedlagte telefonnotat af 22. februar 1996.

III. Det må på denne baggrund antages, at § 16, stk. 10, ikke er til hinder for, at der træffes en generel beslutning om at yde byrådsmedlemmer befordringsgodtgørelse gennem fast ydelse af 10 færgebilletter årligt, forudsat at dette er udtryk for de faktiske omkostninger ved rejser med henblik på varetagelse af de i § 16, stk. 1, litra a-e, nævnte hverv. Om dette er tilfældet kan Indenrigsministeriet ikke på det foreliggende grundlag tage stilling til.

Det må endvidere antages, at byrådsmedlemmer, der dokumenterer større udgifter til færgebilletter til varetagelse af de i § 16, stk. 1, litra a-e, nævnte hverv, har krav på godtgørelse af disse udgifter, idet godtgørelse efter § 16, stk. 10, som nævnt er obligatorisk.

IV. Generelt er der fri adgang til, at kommunalbestyrelsen kan overlade det til et udvalg eller til kommunens administration at udøve en kompetence, medmindre andet er fastsat eller forudsat i lovgivningen.

Det fremgår ikke af ordlyden af § 16, stk. 10, at eventuelle generelle satser for befordringsgodtgørelse til medlemmerne skal fastsættes af kommunalbestyrelsen. Spørgsmålet er heller ikke omtalt i forarbejderne til bestemmelsen.

Som ovenfor anført har kommunalbestyrelsesmedlemmer krav på at få refunderet positive udgifter til befordring i forbindelse med de i § 16, stk. 1, litra a-e, nævnte aktiviteter. Eventuelle faste godtgørelsessatser skal fastlægges under hensyntagen til det faktiske omkostningsniveau, men kan ikke afskære et medlem fra at få godtgjort eventuelle yderligere positive udgifter til befordring.

På denne baggrund synes der ikke at være grundlag for at antage, at der med hensyn til fastsættelsen af sådanne satser gælder et forbud mod, at kommunalbestyrelsen delegerer sin kompetence til et udvalg eller til forvaltningen.

V. I det omfang der måtte være tale om befordringsudgifter i forbindelse med et byrådsmedlems udførelse af aktiviteter efter § 16, stk. 1, litra f, skal kommu-

nalbestyrelsen ifølge § 16, stk. 11, træffe beslutning om at yde godtgørelsen, idet denne ikke er obligatorisk.

Det kan ikke antages, at kommunalbestyrelsen kan delegere denne beslutning til et udvalg eller til forvaltningen.

Der kan i den forbindelse henvises til den kommenterede styrelseslov, 1996, side 113, hvoraf det fremgår, at kommunalbestyrelsen ikke kan delegere sin kompetence til efter § 16 a, stk. 1, at træffe beslutning om at yde diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til ikke-kommunalbestyrelsesmedlemmer, der udfører kommunale hverv.

Såfremt kommunalbestyrelsen beslutter at yde befordringsgodtgørelse efter § 16, stk. 11, for bestemte hverv, må beslutning om eventuelle faste satser i den forbindelse kunne delegeres til udvalg eller forvaltning på tilsvarende måde som nævnt under pkt. IV.

Det indstilles, at de ovenfor under pkt. III, IV og V nævnte konklusioner meddeles [redacted]

Det indstilles endvidere, at Tilsynsrådet for Storstrøms Amt orienteres om Indenrigsministeriets besvarelse af forespørgslen.

4. k.kt. 10/5-99

[redacted] 10/5

[redacted]

[redacted] 12/5-99

T E L E F O N N O T A T

22. februar 1996:

[redacted] [redacted], Odense Kommune har forespurgt, om kmstl. § 16, stk. 10, om obligatorisk befordringsgodtgørelse er til hinder for, at kommunalbestyrelsen generelt beslutter ikke at udbetale befordringsgodtgørelse til kommunalbestyrelsesmedlemmer for varretagelse af kommunale hverv inden for kommunegrænsen, men i stedet stiller et buskort gratis til rådighed for de pågældende.

Efter forelæggelse for TSØ og NP oplyst, at kmstl. ikke ses at være til hinder for den foreslåede konstruktion, men at kommunen skal være opmærksom på, at der kan forekomme tilfælde, hvor et kommunalbestyrelsesmedlem, uanset det oven for anførte, vil have krav på befordringsgodtgørelse. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis busserne ikke kører, på anden måde ikke lader sig benytte, eller medlemmet af helbredsmæssige årsager er afskåret fra at benytte offentlige transportmidler.

[redacted]
[signature]

